

ΔΥΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΜΕΛΕΤΙΟΝ ΚΑΒΑΣΙΛΑΝ

1

Γράμμα συνοδικὸν τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου ΣΤ^ν πρὸς τὸν Μητροπολίτην Διδυμοτείχου Μελέτιον Καβάσιλαν, δι’ οὗ ἀγγέλλεται αὐτῷ ἡ μετάθεσίς του εἰς τὴν Μητρόπολιν Κρήτης (Δεκέμβριος 1868).

*Αριθ. χειρ. Ἰστορικοῦ Μουσείου Κρήτης Α/Α 218, Φακ. 4/4. Ἐπὶ μονοφύλλου κοινοῦ χάρτου καὶ ἐπὶ τῶν δύο σελίδων γεγραμμένου. Κατάστασις γενικῶς καλὴ μὲ δλίγας διατρήσεις εἰς τὰ σημεῖα πτύξεως. Διαστ. 0,37 × 0,25.

*Αριθ. Ηρ. 5834
• Δ. 3793

†Γρηγόριος ἐλέω Θεοῦ *Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ιερώτατε Μητροπολῖτα Κρήτης, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε Εὐρώπης, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ | Συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετοιότητος κὺρο Μελέτιε² χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

| Ἐλάβομεν τὸ σπαλὲν ἡμῖν ἀδελφικὸν γράμμα τῆς, σεσημειωμένον τῇ κδ' τοῦ παριπλεύσατος μη | νός, ὅπερ, εἴ καὶ ὑπερήμερον, ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς καὶ τὴν περὶ ἡμᾶς Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τῆς προ | θύμου αὐτῆς ὑπακοῆς, μεθ' ἡς ἀποδεξαμένη ὡς φωνὴν Κυρίου τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐκλογὴν καὶ | τὴν ἀπόφασιν τῆς μεταθέσεως καὶ τοῦ προβιβασμοῦ αὐτῆς εἰς τὴν Ἀγιωτάτην Μητρόπολιν Κρήτης, πειθήνιον ἔντην παρέσχε ταῖς ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς ἐγκριθεῖσι καὶ τελεσθεῖσι· διὸ καὶ | ἐπηνέσαμεν αὐτήν, ὡς ἀξίως τῇ πρὸς αὐτὴν ἀγαθὴν ὑπολήψει τῆς ἐκκλησίας προσενεχθεῖσαν, | καὶ δικαιώσασαν τὰ αἰσθήματα τῶν χρηστῶν ἐλπίδων τῆς ἀρίστης εὐαρεστήσεως, ἢν ἡ κοι | νὴ αὐτῇ μήτηρ ἀπεκδέχεται καὶ ἐν τῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κρήτης ἀποκαταστάσει αὐτῆς, | τὴν δοπίαν λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπηρόγευσαν ἀναγκαῖως καὶ ἀπαραιτήτως. | Ἐπειδὴ δέ, ἀγαπητὲ ἀδελφέ, εἰδομεν ἐν τῷ γράμματί της δισταγμούς τινας καὶ ἀποδειλιάσεις | αὐτῆς ἔνεκα τῆς ἀνωμάλου δῆθεν καταστάσεως τῆς ἐπαρχίας της³, οὐ λείπομεν διὰ τῆς παρού | σης ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς πληροφορῆσαι αὐτήν, ὅτι ἡ ἐκκλησία προνοητικῶς διατε | θειμένη ὑπὲρ τῆς ἐν πᾶσιν

ἀνέσεως καὶ περιθάλψεως αὐτῆς, ἔλαβεν δὲ τὰ ἀνήκοντα μέ | τρα πρὸς
ἔξασφάλισιν τῆς ὑλικῆς καὶ σωματικῆς αὐτῆς ἀγαπαύσεως, περὶ ἣς βε-
βαιωθεῖσα | μὲ τὴν ἐνταῦθα αἰσίαν αὐτῆς ἔλευσιν, εὐαρεστηθήσεται ἐκ
περισσοῦ, εὐγνωμονοῦσα τῇ ἐκ | κλησίᾳ. Προτρεπόμεθα τοίνυν τῇ αὐ-
τῆς Ἱερότητι, δπως μετὰ θάρρους καὶ εὐκαρδίας διατε | θεῖσα, ἐπιτα-
χύρη τὴν ἐνταῦθα ἔλευσίν της, μὴ ἀναβάλλουσα τὸν καιρόν. Ἀποστέλ-
λομεν δὲ | ἥδη αὐτῇ ἐσώηλειστον ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν ἐπιστολὴν⁴ πρὸς
τοὺς Δημογέροντας καὶ Προ | κρίτους αὐτόθι χριστιανούς, ἀπαντῶντες
εἰς τὴν σταλεῖσαν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναφορὰν αὐτῷ, καὶ | προτρεπόμεθα
αὐτῇ, δπως ἐπιδοῦσα αὐτὴν τῇ τιμιότητί των, ἐπωφεληθῆ τῆς περιστά-
σεως, | ἵνα διὰ τῶν προσφόρων λόγων καὶ συμβουλῶν αὐτῆς κατευνάσῃ
τὴν λύπην καὶ ταραχὴν | αὐτῶν διὰ τὴν στέρησίν της, καὶ ἀποτρέψῃ
παντὸς κινήματος ἀπροσφόρου καὶ ἀτελεσφοροῦτον, | πληροφοροῦσα ἀμα
αὐτοῖς τὴν ἀξίαν ἐκλογὴν τῆς ἐκκλησίας εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ διαδόχου
| της, οὐδὲν ἥπιον ἀναπληρώσοντος τὴν ἔλλειψιν αὐτῆς διὰ τῶν θεαρέ-
σιων ἀρετῶν καὶ τῆς φροντοῦ | νήσεως καὶ τοῦ ζήλου αὐτοῦ φροντίσῃ δὲ
ἵνα ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἐκκλησιῶν καὶ τὸ προσταλέν | ἐκκλησιαστικὸν Γράμ-
μα τῆς εἰδήσεως ἐπὶ τῇ κανονικῇ ἀποκαταστάσει αὐτοῦ. Ἡ δὲ τοῦ |
Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἅπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς Ἱερότητός της.

,αωξη', Δεκεμβρίου δ:

† ὁ Κωνσταντινούπολεως	ἐν	Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
† ὁ Κυζίκου Νικόδημος	ἐν	Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
† ὁ Χαλκηδόνος Γεράσιμος	»	»
† ὁ Δέρκων Νεόφυτος	»	»
† ὁ Βερδοίας Σωφρόνιος	»	»
† ὁ Δράμας Μελέτιος	»	»
† ὁ Φιλαδελφείας Μελέτιος	»	»
† ὁ Γάιου καὶ χώρας Χρύσανθος	»	»
† ὁ Κορυτζᾶς Νεόφυτος	»	»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

¹⁾ Γρηγόριος ΣΤ'. Ἐπατριάρχευσε δίς, τὸ πρῶτον τῷ 1835 - 1840 καὶ τὸ δεύτερον τῷ 1867 - 1871 (Μ. Γεδεών, Π. Π. σσ. 692 καὶ 703. Περὶ αὐτοῦ βλ. καὶ Μητροπολίτου Σάρδεων Γερμανοῦ, Συμβολὴ εἰς τοὺς Πατριαρχικοὺς Καταλόγους σσ. 177 κ. ἐνθα τὰ ὑπομνήματα τῶν ἐκλογῶν καὶ τὸ ἔγ- γαφο τῆς παρατήσεώς του).

²⁾ Μιχαὴλ Καβάσιλας κατὰ κόσμον, γεννηθεὶς ἐν Καλύμνῳ. Διετέλεσε δίς Μητροπολίτης Κρήτης 1868 - 1873 καὶ 1877 - 1882. Περὶ αὐτοῦ βλ. «Κρητικὰ Χρονικὰ» Γ' σ. σ. 323, 328, Τωμαδάκη, σ. 133 καὶ ἐφ. Ήρακλείου «Μί-νως» 21 Αύγουστου 1882, ἀριθ. φυλ. 80, ἐνθα νεκρολογία αὐτοῦ.

³⁾ Λόγῳ τῆς ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεως τοῦ 1866.

⁴⁾ Θὰ πρόκειται περὶ τοῦ ἐνταῦθα ἀμέσως δημοσιευμένου ὑπὸ ἀριθ. 2 πατριαρχικοῦ γράμματος.

2

Γράμμα συνοδικὸν τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Στ'¹ πρὸς τοὺς δημογέροντας καὶ προκρίτους τῆς Ἐπαρχίας Διδυμοτείχου περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἀνακλήσεως τῆς μεταθέσεως τοῦ τέως Μητροπολίτου αὐτῶν Μελετίου εἰς τὴν Μητρόπολιν Κρήτης (Δεκέμβριος 1868).

²⁾ Αριθ. χειρ. Ἰστορικοῦ Μουσείου Κρήτης Α/Α 219, Φαχ. 4/5. Ἐπὶ διφύλλου κοινοῦ χάρτου γεγραμμένου ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος. Κατάστασις διατηρήσεως καλή, πρόκειται περὶ ἀπογράφου. Διαστ. 0,37×0,25.

³⁾ Αριθ. Πρ. 5833

» Δ. 3792

† Γρηγόριος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντιουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τιμιώτατοι Δημογέροντες καὶ Πρόκοποι εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς ἐπαρχίας Διδυμοτείχου, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητά, | χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Ἐλάβομεν εὐμενῶς τὸ ἀπὸ κυ', τοῦ παριπλεύσαντος μηνὸς σταλὲν ἡμῖν υἱῷ | κὸν ὑμῶν γράμμα, ἰδόντες καὶ δοσα πρὸ αὐτοῦ τηλεγραφιῶς ἀνηγγείλατε ἡμῖν περὶ τῆς μεταθέσεως τοῦ τέως χορη | ματίσαντος Ἀρχιερέως ὑμῶν, ἀγαπητοῦ ἡμῖν ἐν Χοιτῷ ἀδελφοῦ κἀδ Μελετίου² εἰς τὴν Ἀγιωτάτην Μητρόπολιν | Κρήτης, παριστῶντες τὴν λύπην καὶ ἀθυμίαν ὑμῶν διὰ τὴν στέρησιν τῆς ἱερότητός του, πρὸς ὃν τρέφοντες ἀπειδον | σεβασμὸν καὶ ἀφοσίωσιν, ἐκλιπαρεῖτε θερμῶς, ἵνα χάριν τῆς ἡσυχίας καὶ τῶν συμφερόντων ὑμῶν ἀνακληθῇ ἡ τῆς μεταθέ | σεως αὐτοῦ πρᾶξις. Ἀναγνωσθέντος τοίνυν συνοδικῶς τοῦ τε τηλεγραφήματος καὶ τοῦ Γράμματος ὑμῶν, σπεύδομεν διὰ τῆς | παρούσης Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς πληροφορεῖσαι τῇ ὑμῶν τιμότητι, ὅτι ἀείποτε τὴν πνευματικὴν ἄνε- | σιν καὶ τὰ σιμφέροντα τῶν ἀπανταχοῦ δροθοδόξων πνευματικῶν τέκνων τῆς ἐπιποθοῦσα, καὶ κηδομένη φιλοστόργως ἀγία | τοῦ Χοιστοῦ Ἐκκλησία, ἐν τῇ πρᾶξι ταύτῃ τῆς μεταθέσεως τῆς ἱερότητός του οὕτε προέθετο, οὕτε ἐφαντάσθη ὅλως λυπῆσαι ὑμᾶς, | οὕτε ἐθεώρησε πιθανὴν βλάβην τινὰ ἢ ἀνησυχίαν τῶν ἐπαρχιωτῶν χριστιανῶν, πολλῷ δὲ πλέον οὐδὲ ἀφορμὴν ἔλαβεν | ἀπὸ τῶν κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑποπιεύσατε, σταλεῖσῶν μερικῶν ἀναφορῶν, εἰς τὰς δύοιας ἡ ἐκκλησία οὐδεμίαν σημασίαν ἔδω | κεν, ἀλλὰ ἀνώτεροι λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπηργόρευσαν ἀναγκαίως καὶ ἀπαραιτήτως τὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κρή | της

μετάθεσιν αὐτοῦ, αὐτὰ δηλονότι τὰ ἀρχιερατικὰ αὐτοῦ προσόντα τῆς ἀρετῆς καὶ ἀγαθότητος, καὶ τῆς πρὸς διαλλαγὴν καὶ | εἰρήνην ἔμφρονος συμπεριφορᾶς του, δι' ὧν πλεονεκτημάτων αὐτοῦ χαίρων ἀγαθὴν ὑπόληψιν παρά τε τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ | τῇ Ὅψηλῇ Κυβερνήσει, καὶ ἐλπίδας παρέχων χρηστὰς νοονεχοῦς, καὶ τελεσφόρους καὶ πιστῆς ἐκδηλώσεως, ἀνεφάνη διὰ μᾶλλον καὶ | ἄλληλος καὶ ἀριστίδιος εἰς τὴν Ὅρχιερατικὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐπαρχίας Κορήτης, εἰς ἣν καὶ ἐτελέσθη ἡ μετάθεσις αὐτοῦ διά τε τῶν καὶ | νονικῶν νενομισμένων ἴερῶν τελετῶν, καὶ διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ὅψηλοῦ Βασιλικοῦ Περιστίου³. ὥστε ὡς βλέπετε καὶ ἡ τιμιότης ὑμῶν, | ἡ ἐξ ἀνάγκης ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς προκληθεῖσα, καὶ καὶ ἅμφω περαιωθεῖσα ἀποκατάστασις αὐτοῦ οὐκ | ἔστιν δπως δύναται ἀνακληθῆναι καὶ καταργηθῆναι. ἄλλωστε οὔτε εὐλογον θεωροῦμεν τὸν φόβον τῆς ἀνησυχίας ὃν | μῶν, ἢ βλάβης τῶν συμφερόντων ὑμῶν ἐκ τῆς συνήθους καὶ καρονικῆς ταύτης Πράξεως τῆς ἐκκλησίας, ἥτις | καθὼς προύνδησε κατὰ χρέος ὑπὲρ τῆς ἐπωφελοῦς ποιμαντορίας τῆς ἐπαρχίας Κορήτης, οὕτως ἐμέλησεν αὐτῇ καὶ ὑπὲρ τοῦ | ἀξίου διὰ τὴν Μητρόπολιν Διδυμοτείχου διαδόχου, οὔτε ἀγνοεῖτε, φρονοῦμεν, ἢ ὑμῶν τιμιότης, διτι δεις ταύτην ἀπὸ | τῆς Μητροπόλεως Κορήτης μετατεθεὶς ἀγαπητὸς ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς κὺρος Διονύσιος⁴, ἀνὴρ χαρακτῆρος ἐμβριθοῦς καὶ | ἀνεπιλήπτου, καὶ παιδείᾳ καὶ πολυπειρίᾳ καὶ συνέσει πεπλοντισμένος, καὶ παρὰ ταῦτα, ὡς αὐτόχθων, ἐθάρος ὧν τὸν αὐτόθι ἥθων | καὶ ἐθῶν, καὶ ἐξαίρετον λόγον προετιμήθη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, ὡς πολλῷ τῷ μέτρῳ ἀναπληρώσων τὴν ἔλλειψιν τοῦ προ | κατόχου του· καὶ ἀν λόγοι τινὲς ἀπέτρεψαν τὴν εἰς Κορήτην ἐπάνοδον αὐτοῦ⁵, οὐδεμία δμως ἀμφιβολία, διτι διὰ τῶν | θεοφιλῶν ἀρετῶν του καὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ζήλου του ἔσεται ἐπίσης ἐπωφελῆς τῷ νέῳ ποιμνίῳ του, καὶ προστάτης τῶν συμ | φρεδόντων αὐτοῦ, καὶ ἐπίσης ἀγαπητὸς καὶ σεβαστὸς παρὰ τοῖς χριστιανοῖς του. Ταῦτα τοίνυν πληροφοροῦντες ὑμᾶς, συμβούν | λεύομεν καὶ παραινοῦμεν πατρικῶς, δπως καταπαύσητε τὴν ἀκαίρου ταραχὴν τῶν καρδιῶν ὑμῶν, καὶ συναρμολογού | μενοι τῇ προνοητικῇ ἀποφάσει τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῇ Ὅψηλῇ βουλήσει καὶ ἐπινεύσει, ὧν οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, ἐφησυχάσητε | ὡς φρόνιμοι καὶ εὐσεβεῖς Χριστιανοί, παραιτούμενοι παντὸς κινήματος ἀπροσφόρου, ἐν βεβαιότητι, διτι πεῖραν λαβόντες τῶν | θεαρέστων πλεονεκτημάτων τοῦ νέου Ὅρχιερέως ὑμῶν, θέλετε εὐγνωμονεῖ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν διὰ τὴν ἀπόλαυσιν αὐτοῦ. ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν.

αωξη' Δεκεμβρίου δ'

† Ὅ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χριστῷ εὐχέτης

† δ Κυζίκου Νικόδημος εν Χριστῷ εὐχέτης

<i>† δὲ Δέρκων Νεόφυτος</i>	<i>ἐν Χριστῷ εὐχέτης</i>	
<i>† δὲ Δράμας Μελέτιος</i>		»
<i>γέροντας καὶ χώρας Χρύσανθος</i>	»	»
<i>† δὲ Χαλκηδόνος Γεράσιμος</i>	»	»
<i>† δὲ Βεροίας Σωφρόνιος</i>	»	»
<i>† δὲ Φιλαδελφείας Μελέτιος</i>	»	»
<i>† δὲ Κορυτζᾶς Νεόφυτος</i>	»	»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- ¹⁾ Τὰ περὶ αὐτοῦ βλ. ἐν ὑποσημειώσει 1 προηγουμένου ἔγγραφου.
- ²⁾ Βλ. ὑποσημείωσιν 2 προηγουμένου ἔγραφου.
- ³⁾ Τοῦτο τουρκιστὶ συντεταγμένον εὑρηται κατατεθειμένον ἐν τῷ Ἰστορικῷ Μουσείῳ Κρήτης.
- ⁴⁾ Ὁ μετέπειτα Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Βλ. Κρητικὰ Χρονικὰ Γ' ο. σ., 318, 321, 323 καὶ Τῶμα δάκη σ. 132. Ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ 1862, ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ Ἡρακλείου.
- ⁵⁾ Ἐξ αἰτίας τῆς ὑπ' αὐτοῦ τηρηθείσης στάσεως κατὰ τὴν ἐιανάστασιν τοῦ 1866.